

DÉLMAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

A BT megújította az ENSZ-erők mandátumát

A Biztonsági Tanács pénteken megvitatta Kurt Waldheimnek, az ENSZ főtitkárának jelentését arról a tevékenységről, amelyet az ENSZ-megfigyelő erők kifejtettek a csapatsétválasztások szíriai—izraeli szektorában az ez év júniusától novemberéig terjedő időszakban, és elhatározta, hogy további fél évvel meghosszabbítja ezeknek az erőknek a mandátumát. A határozat felhívja az érdekelt feleket: haladéktalanul kezdjék meg a Biztonsági Tanács határozatainak megvalósítását, amelyek előírják az izraeli csapatoknak a megszállt arab területekről való kivonását és a tárgyalások lebonyolítását a Közel-kelet tartós és igazságos békéjének megteremtése érdekében. A határozatot 13 szavazattal hagyták jóvá. A kínai delegátus megtagadta a szavazásban való részvételt.

Kurt Waldheim, az ENSZ főtitkára a Biztonsági Tanács ülésén elhangzott beszédében hangsúlyozta, hogy az elkövetkezendő hat hónapban minden erőfeszítést meg kell tenni a közel-keleti probléma rendezéséért.

Javkov Malik szovjet delegátus hangsúlyozta, hogy a csapatsétválasztás csupán első lépése volt a közel-keleti konfliktus rendezésének, semmiképpen nem szolgáltat lehetőséget a jelenlegi helyzet befagyasztására és az 1967-ben az izraeli agresszor által megszállt arab területek megszállásának fenntartására.

Fock Jenő visszaérkezett indiai és burmai látogatásáról

Fock Jenő, a Minisztertanács elnöke, aki Indira Gandhi miniszterelnök meghívására hivatalos látogatást tett az Indiai Köztársaságban, majd azt követően U Ne Winnek, az államtanács elnökének és U Sein Win miniszterelnöknek a meghívására Burmába látogatott, szombaton visszaérkezett Budapestre.

Fock Jenővel együtt hazaérkezett felesége, valamint a miniszterelnök kíséretének tagjai: dr. Horgos Gyula kohó- és gépipari miniszter, dr. Hetényi István, az Országos Tervhivatal államtitkára, Rácz Pál külügyminiszter-helyettes, dr. Szalai Béla külkereskedelmi miniszter-helyettes, Lakatos Ernő, a Minisztertanács Tájékoztatási Hivatalának elnökhelyettese, dr. Kós Péter, a Külügyminisztérium főosztályvezetője, Nagy Lajos, a Külügyminisztérium protokollosztályának vezetője, Kovács Sándor, a Minisztertanács titkárságának vezetője.

A fogadásukra a Ferihegyi repülőtérén

megjelent Huszár István és dr. Timár Mátyás, a Minisztertanács elnökhelyettesei, Bondor József építésügyi és városfejlesztési miniszter, Puja Frigyes külügyminiszter, Rödönyi Károly közlekedés- és postaügyi miniszter, Dégen Imre államtitkár, az Országos Vízügyi Hivatal elnöke, dr. Várkonyi Péter államtitkár, a Minisztertanács Tájékoztatási Hivatalának elnöke, dr. Gál Tivadar, a Minisztertanács titkárságának vezetője. Jelen volt az érkezésénél C. B. Muthamma, az Indiai Köztársaság nagykövete, valamint B. D. Sevikin, a Szovjetunió nagykövetségének követtanácsosa.

Fock Jenő, a Minisztertanács elnöke, úton hazafelé, Moszkva fölött átrepülve, a következő táviratot intézte Alekszej Koszigin szovjet miniszterelnökhöz: „Szívvelyes üdvözlémetet és jókívánságaimat küldöm önnek és a kommunizmust építő testvéri szovjet népnek.”

A cél: a lakóhely szeretete

Az új városrészek még a pubertáskorukat élik. Hiányoznak a megrögzött hagyományok, szokások. Alakulnak, fejlődnek. Ez jellemzi Tarján is, mely egyre terebélyesedik. Így aztán nem csoda, ha a Hazafias Népfőnt tarjáni körzeti bizottsága szüntelenül új helyzetekre keres megoldást. Az örökök, gondok olyan gyorsan váltják egymást, ahogy egy új épületet birtokukba vesznek lakók. A népfőnt körzeti bizottsága négy év tapasztalataival ugyan már rutinosabban talál választ egy-egy kérdésre. Még akkor is, ha néha meglehetősen nehéz

szervezését javasolják az emberek.

Talán azért is érdemes egy patront előjáróban erre előlőni, mert meggyőzően bizonyítja, mire nem szabad társadalmi munkát szervezni. A társadalmi összefogás lejárata lenne, ha a népfőnt a papírhulladék összedesésének szervezett formáját igényelnék megvalósítani. Hogy miért kérték ezt egyesek? Ugyanis a felső emeletek lakói sok helyen a parkba dobálják le a papírosokat. A környezet szépítése Tarjában is állandó téma, de a népfőntbizottság nem ilyen jellegű akciók ré-

vén szeretné a parkosítást megvalósítani.

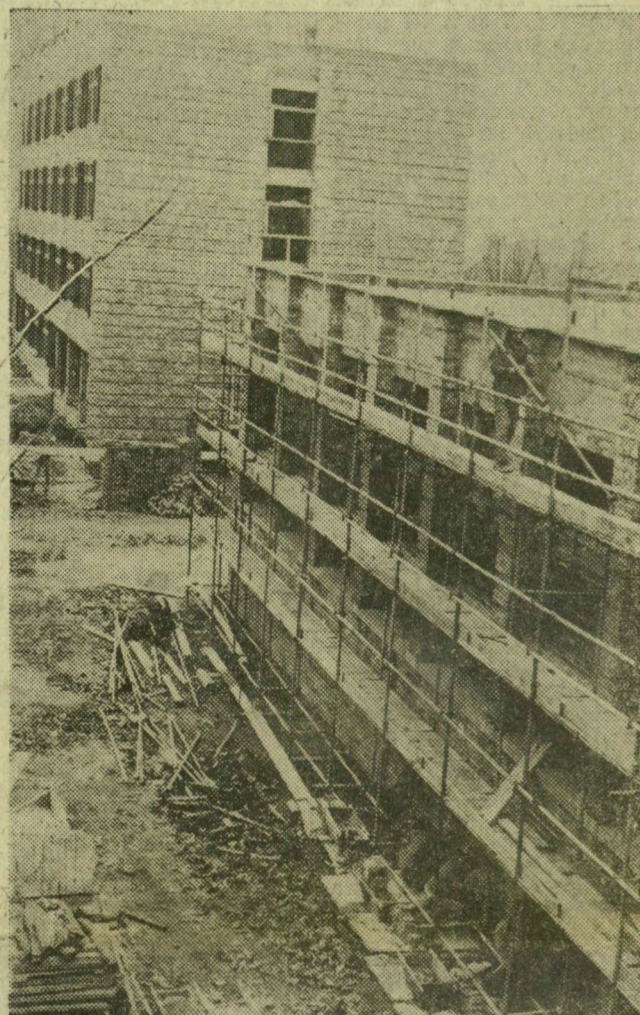
Őszintén szólva, Tarján szerencsés helyzetben van, mivel a szegedi Felszabadulás Termelőszövetkezet virágkertészete sokat törődik a közterületek gondozásával. De a körzeti népfőntbizottság is azon fáradozik, hogy a tarjániak otthonosan érezzék magukat az utcákon, tereken. A tiszta lépcsőház, rendez udvar mozgalom nemcsak azt eredményezte, hogy többet tördőnek a lépcsőházak tisztaságával — sőt néhány képekkel is feldíszítették —, hanem rózsákat ültetnek. A töveket a szepet szerető lakók a saját zsebükből fizették ki. A 105., 106., 107. számú épületek lakói pedig nyárfahusángot dugványoztak a parkban, élősvényt vontak a zöldövezet köré. A 211—217. számú épületek között háromszáz cementlapot fektettek le társadalmi munkával, gondolván arra, a zöldterületet ezután nem tapossák le.

Könnyű-e ott együttélni, ahol az emberek alig ismerik egymást? Mikképp alkalmazkodnak a másikhoz, ha sokszor a legelemibb együttélési szabályokkal sincsenek tisztában? A tarjáni körzeti népfőntbizottságot gyakran felkeresik „a dühös emberek”, mert a szomszéd bömblötteti a rádióját, vagy a gyerekek lépcsőházi kibálásától nem tudnak aludni, akik éjszaka dolgoznak. Nehéz ezeket az örökös problémákat szabállyal, rendeltel feloldani. Ha egyesekből hiányzik a készség az alkalmazkodáshoz, akkor hiába íratja alá a népfőntbizottság mindenkivel a csendrendeletet. Mert most sokan a sajátos szerződéstől várják, hogy a nap egyes szakáiban majd csend honol a házakban. A népfőnt körzeti bizottsága az ügy érdekében mást is tett, kérte az IKV-t, hogy gondoskodjék arról, minden épületbe jusson egy házirend. Remélve ezzel azt, hogy az írott paragrafusokra támaszkodva a lakók hamarabb véget vehetnek egy-egy vitás kérdésnek.

Sok mindent tervez Tarjában a népfőnt körzeti bizottsága. Azon fáradozik, hogy mindenkivel megismertessék, megszerettessék lakóhelyüket. Mivel zömmel fiatalok élnek itt, így ez nem látszik nehéznek.

S ez eddig sikerült is.

MAGUKNAK ÉPÍTIK

Tavaly 5sszel fogott hozzá a DÉLÉP a 600-as számú Ipari Szakmunkásképző Intézet új tornatermének építéséhez. A munkát az iskola első- és másodéves közműves tanulói végzik, szakoktatók irányításával, gyakorlati órákon. A 13 és fél méter széles, 24 méter hosszú termet folyosó köti majd össze a főépülettel, ahol az öltözők és fürdők vannak. Felvételünkön: a lábázat burkolását végzik a szakmunkás-tanulók.

Ács S. Sándor felvétele

A Tolbuhin sugárút mellett 200 személyes, négyszintes kollégiumot építenek a tanulók. A falazással elkészültek, még a szakipari munkák vannak hátra. A kollégiumhoz éttermet és konyhát is terveztek, jelenleg ezek alapozását végzik. Valamennyi létesítményt a jövő nyáron szeretnék átadni. Képünkön: a félíg elkészült kollégium, és előtérben az étterem, valamint a konyha alapozása látható.

A pártkongresszus tiszteletére:

Takarékos gazdálkodás a sütőiparban

A sütőipari vállalatoknak figyelembe kell venniük, hogy a kenyérfogyasztás az utóbbi években csökken, míg péksüteményekből egyre több fogy. A Csongrád megyei Sütőipari Vállalatnál ennek megfelelően tették meg vállalásaikat az üzemek dolgozói. A megyei tanács mezőgazdasági és élelmiszerügyi osztálya kenyérből a tavalyihoz képest 98 százalékos termelést irányzott elő, s ezt háromnegyed év alatt 99,4 százalékra teljesítették. Péksüteményekből nyolcszázalékos termelésnövekedést vállaltak — eddig azonban a tavalyi eredményekhez képest csak 6 százalékos növekedést értek el. Tekintve azonban, hogy a harmadik negyedévben jelentősen meggyorsult a munka üteme, van remény arra, hogy év végéig teljesítik vállalásaikat.

A kongresszusi munkaverseny eredményeként háromnegyed év alatt 1600 mázsa búzalisztet spóroltak meg, a fűtőolaj-felhasználás csökkentésével pedig 50 ezer forintot megtakarítottak. Jó eredményeket hozott a munka- és üzemszervezés is. A Csongrád 1-es üzemben a süteménykészítők koráb-

ban kezdenek dolgozni, mint eddig, így módon Csongrádon is lehet kapni délután készített péksüteményt. De jó a változás a dolgozóknak is, hiszen bevezették a műszakváltást — megszűnt a munka állandó éjszakai jellege.

Szocialista brigádok jelentős társadalmi munkájával kisméretű foci pályát építettek a makói kenyérgyár udvarán. A makói 1-es üzem dolgozói átlagosan fél napi keresetükkel járultak hozzá a bölcsőde építéséhez, a vásárhelyi üzem tmk-brigádjai pedig az óvodát patronálják. Csongrádon a városi sportpálya építését 15 ezer forint értékű társadalmi munkával segítették a helyi üzemszervező szocialista brigádjai.

A Szegedi Sütőipari Vállalatnál a termékek minőségének javítását és az időre történő kiszállítást tartották a legfontosabb feladatnak. Az eredmények számokkal ugyan nehezen határozhatók meg, de hogy vállalásaikat sikerült eddig valóra váltani, bizonyítja, hogy a megrendelt árut minden esetben időben kiszállították, s a minőség ellen csak néhány reklamáció érkezett. Vállalták, hogy péksüteményből 10

százalékkal többet készítenek. A gépkocsival történő szállítások helyes megszervezésével az idén eddig közel 14 ezer liter üzemanyagot takarítottak meg.

A szocialista brigádok tagjai egyenként 10 óra társadalmi munkát vállaltak, s ennek időarányos részét teljesítették is, meghozzá az üzemek takarításával, a műhelyek és a munkaeszközök tisztán és rendben tartásával, valamint a „Sárga” üdülőtelepen végzett karbantartási munkával. Kommunista műszakot 230 dolgozó vállalt, s ez 20 ezer forintot jelentett. A műszakot megtartották úgy, hogy további 25 dolgozó csatlakozott a társadalmi munkához. Óvodák és bölcsődék építésére 80 000 forintot utaltak át a városi tanács számlájára.

Mint látható, a két sütőipari vállalatnál nem az a cél, hogy egy-egy termék minél többet előállítsanak, hanem inkább az, hogy az igényeknek megfelelően, időben, frissen jusszon el a jó minőségű kenyér, s a sütemény a boltokba, a fogyasztókhoz.

